מדינת ישראל

רשות האכיפה והגבייה

סיכום פסיקה ארצי מס' 252–

העורך: הרשם נתנאל נאמן, מחוז מרכז

תאריך הפרסום: 23/10/26

החלטות בית המשפט העליון

1. עחדל"פ 52790-09-26 יעקב שבת נ' אלון ריחני נאמן לחברת ווב טרגט בע"מ, 21/10/26

הערעור הוגש על החלטת בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופט הבכיר ח' ברנר) בחדל"ת 19353-12-20 מיום 17/06/26. ההחלטה חייבה את המערער למסור מידע ומסמכים לנאמן של חברה בהליך חדלות פירעון.

בחודש דצמבר 2020 הוגשה בקשה למתן צו לפתיחת הליכים נגד חברת ווב טרגט בע"מ. המערער ייסד את החברה, היה בעל מניות בה והדירקטור היחיד שלה. ביום 23/05/21 ניתן צו לפתיחת הליכים ולפירוק החברה, והמשיב 1 מונה כנאמן.

ביום 30/06/25 הגיש הנאמן בקשה למסירת מידע ומסמכים על פעילות עסקית המכונה "**Personyze**" (פרסונייז). לטענתו, סמוך לקריסת החברה העתיק המערער את מגוריו לארצות הברית וניסה להעביר את פעילות פרסונייז לעצמו. עוד טען הנאמן כי החברה הפעילה כמה עסקים, ביניהם פרסונייז, וכי פרסונייז היא נכס של החברה. הנאמן ביקש, בין היתר, פירוט של כל חשבונות הבנק שאליהם סולקו הכנסות פרסונייז בארצות הברית, דפי תנועה בחשבונות אלה, ושם משתמש וסיסמה לחשבון פרסונייז אצל חברות הסליקה.

המערער התנגד לבקשה. לטענתו פרסונייז היא תאגיד זר נפרד שבבעלותו, שפעילותו נשענה על הידע והמאמץ שלו בלבד, ואין לה נגיעה לחברה, לתחומי פעילותה או ללקוחותיה. עוד טען כי ייסד את פרסונייז עם מעברו לארצות הברית בשנת 2015, וכי היא אינה פעילה כבר שנתיים. הממונה על הליכי חדלות פירעון הצטרף לעמדת הנאמן. לדבריו עולות מהבקשה אינדיקציות לא מעטות לכך שפרסונייז היא חלק מעסקי החברה, ומאחר שהנאמן מצוי בנחיתות אינפורמטיבית, יש לאפשר לו להעמיק חקר.

לאחר דיון וסיכומים נעתר בית המשפט המחוזי לבקשת הנאמן. נקבע כי סעיפים 47 ו-49 לחוק חדלות פירעון מקנים לנאמן סמכויות עיון רחבות במיוחד. סמכויות אלה נועדו

סיכום פסיקה ארצי מס' 252–

העורך: הרשם נתנאל נאמן, מחוז מרכז

לאפשר לו להתחקות אחר הנסיבות שהובילו לקריסת התאגיד, וכן לאתר ולכנס את נכסיו לצורך מימושם וחלוקתם בין הנושים. לגופו של עניין נקבע כי חומר הראיות מלמד שהמערער יצר קשר עסקי מסוים בין החברה לבין פעילות פרסונייז, ולמצער קשר ברמה המצדיקה את מסירת המסמכים. עוד נקבע כי עולה ערבוב בין עסקי החברה לבין פעילות פרסונייז. בית המשפט הדגיש כי לא מדובר בסעד מהותי נגד המערער, כמו חיוב כספי, אלא בסעד מקדמי בעל אופי חקירתי, וכי הנאמן עמד ברף הראייתי הנדרש, שאינו גבוה. לכן הורה למערער להעביר לנאמן את המסמכים בתוך 30 יום. בית המשפט העיר כי לפני הגשת בקשה לחיוב כספי של המערער, על הנאמן לבחון היטב את טענות ההגנה שלו.

בערעור טען המערער כי בית המשפט היה צריך להכריע תחילה אם פרסונייז היא נכס של החברה, ולא עשה זאת. לטענתו אף אחת מהאינדיקציות אינה הופכת את פרסונייז לנכס של החברה: החברה לא קיימה את פעילות פרסונייז בארצות הברית, לא מכרה שם מוצרים או שירותים, ועובדיה לא נתנו שירות ללקוחות פרסונייז בארצות הברית. עוד טען כי הצו אינו מידתי ופוגע בזכויותיו ובסודות מסחריים שלו ושל לקוחותיו. לדבריו, מי שמחזיק בפרטי הגישה לחשבון הסליקה יכול לבצע פעולות בעלות השלכה מיידית, כמו חיוב לקוחות, זיכויים והחזרים, ודי בפעולה אחת שנעשית בשגגה כדי לגרום לו נזק בלתי הפיך. כן טען כי פרטי גישה אינם "נכס", "מסמך" או "מידע" כמשמעם בחוק חדלות פירעון. לצד הערעור הוגשה בקשה לעיכוב ביצוע.

הממונה טען בתשובתו לבקשת העיכוב כי לא עומדת למערער זכות ערעור. לטענתו ההחלטה היא "החלטה אחרת" שניתנה כסעד מקדמי לבחינת עילת תביעה, ולכן היה על המערער להגיש בקשת רשות ערעור. עוד טען כי המערער פעל בחוסר תום לב ובחוסר ניקיון כפיים, משום שלא מסר את המידע כפי שנדרש בהחלטה. לגופו של עניין טען הממונה כי החוק מקנה לנאמן סמכויות רחבות לקבל מידע, וכי לבית המשפט של חדלות פירעון מומחיות ייחודית בתחום. לדבריו קיים חשד שנכסי החברה הוברחו ושלנאמן עומדת עילת תביעה טובה נגד המערער, והמידע הוא פיננסי ומסחרי בעל אופי טכני, כך שאין חשש לפגיעה בצנעת הפרט או בסודות מסחריים. הממונה הוסיף כי המחוקק לא התכוון להגביל את הנאמן לדרישת מידע בפורמט מסוים, ולכן דרישת פרטי גישה לאתרי סליקה לשם קבלת מידע נכללת בגדר סעיפים 47 ו-49. לטענתו הנאמן הוא ידו הארוכה של

סיכום פסיקה ארצי מס' 252–

העורך: הרשם נתנאל נאמן, מחוז מרכז

בית המשפט, חזקה שלא יחרוג מסמכותו, ולאחר הפקת המידע יוכל המערער לאפס את פרטי הגישה. עוד ציין כי המערער לא הציע חלופה מעשית שתאפשר לנאמן לקבל את המידע באופן מקיף ומהימן בלי למסור את פרטי הגישה. הנאמן הצטרף לטיעוני הממונה.

כב' הנשיא יצחק עמית, בחתימת כב' השופט דוד מינץ וכב' השופטת גילה כנפי-שטייניץ, דחה את הערעור מבלי לבקש תשובה לערעור עצמו, לפי תקנה 138(א)(5) לתקנות סדר הדין האזרחי. בכך התייתר הצורך להכריע בבקשה לעיכוב ביצוע. בית המשפט לא הכריע בשאלה אם היה על המערער להגיש בקשת רשות ערעור, משום שתקנה 149(4) מאפשרת לדון בערעור בזכות כבקשת רשות ערעור ולהפך. עם זאת ציין כי "לא מן הנמנע" שיש ממש בטענת הממונה, שכן ההחלטה לא סיימה את ההליך ומסירת המסמכים נועדה לבירור עילת תביעה פוטנציאלית.

בית המשפט קבע כי לבית המשפט של חדלות פירעון מסור שיקול דעת רחב, וערכאת הערעור לא תתערב בהחלטותיו בנקל. הדברים נכונים ביתר שאת בהחלטה על מסירת מידע לבעל תפקיד. לבעל התפקיד סמכויות רחבות לקבל מידע, משום שהוא מגיע לחברה כ"זר", נמצא בנחיתות אינפורמטיבית ולעיתים אינו זוכה לשיתוף פעולה. לפי סעיף 47(א) לחוק, סמכות הנאמן לדרוש נכס או מסמך אינה מותנית בהוכחה שלתאגיד יש זכות לקבלו, ודי בכך ש"לדעת הנאמן" עומדת לתאגיד זכות כזו. הסמכות כפופה לפיקוח בית המשפט, ומחלוקת בעניין זה מתבררת כבקשה למתן הוראות לפי סעיף 47(ג). לכן לא נפל פגם במסקנה שהנאמן עמד ברף הנדרש.

עוד נקבע כי בית המשפט המחוזי התרשם שהמערער יצר קשר עסקי בין החברה לבין פרסונייז, בין היתר על רקע חשבוניות שהופקו לחברה עבור שירותים שנתנה פרסונייז ללקוחות זרים, ועל רקע העובדה שהמערער לא הקפיד על הפרדה בין עסקיו. האפשרות שלאחר בירור מלא יימצא שפרסונייז אינה עסק של החברה אינה גורעת מסמכות הנאמן לקבל כבר בשלב זה את המידע הדרוש לבחינת הסוגיה. בית המשפט לא מצא מקום להתערב גם בהיקף החומרים. מסירת המסמכים כרוכה אמנם בחשיפת מידע פרטי, אך מדובר במידע רלוונטי להליך. הטענות בדבר נזק נדחו, משום שהנאמן פועל כזרועו הארוכה של בית המשפט, חלה עליו חובת סודיות לפי סעיף 52 לחוק, וחזקה שיפעל לפיה.

סיכום פסיקה ארצי מס' 252–

העורך: הרשם נתנאל נאמן, מחוז מרכז

הערעור נדחה. משלא התבקשה תשובה לערעור עצמו, לא נעשה צו להוצאות.

החלטות רשמי הוצאה לפועל

2. לשכת עכו – מס' תיק 538461-03-25 (שטרות), 18/10/26

עסקינן בתיק נגד לווה שהזוכה בו היא חברת אשראי גדולה בתחומה. בפתיחת התיק הזוכה לא צירפה תחשיב חוב מסודר. הזוכה הגישה טופס 1ו שבו כל סעיפי עמ' 11–12 סומנו "לא רלוונטי", והפנתה לתיק משכון ישן. בחוב נכללה "עמלת היוון פירעון מוקדם" של כ-7,500 ₪ מתוך יתרה של כ-79,000 ₪. רק לאחר מספר החלטות, ביום 24/3/26 הקטינה הזוכה את החוב בסך 16,373 ₪ וביצעה הקטנות חוב גם בתיקים אחרים שלה. הזוכה לא הפחיתה את שכר הטרחה בהתאם.

סעיף 8(ב) לחוק אשראי הוגן מחייב לציין את הסכום הנדרש ואת אופן חישובו. לכן נדרש תחשיב מסודר של תנועות החובה והזכות כבר בפתיחת התיק. אין בסיס חוקי להפניה לתיק משכון שנוהל בעבר, גם אם זוכים אחרים נוהגים כך. טענה שהחישוב מסובך אינה פוטרת מהחובה. מלווה הגובה ריבית פיגורים מרבית רשאי לגבות בנוסף רק הוצאות סבירות לפי סעיף 7א לחוק. סעיפים 5, 6 ו-17 לחוק אוסרים לגבות מעבר לכך, גם אם הדבר הוסכם בחוזה. לכן אין בסיס לעמלת ההיוון, והזוכה עצמה הודתה בכך בדיעבד.

רשות האכיפה והגבייה הודיעה שמתאריך 08/09/24 לא תאשר פתיחת תיקים בלי טופס 1ו מלא.

כב' הרשמת מירי ברטהולץ קבעה שטופס שבו נכתב "לא רלוונטי" בכל הסעיפים אינו עומד בדרישות, ולא היה מקום לאשר את פתיחת התיק.

בנסיבות העניין, הורתה כב' הרשמת על הקטנת החוב בגין שכר הטרחה שלא הוקטן במרץ 2026.

נקבע שהיה מקום לחייב את הזוכה בהוצאות משמעותיות לאוצר המדינה. במקום זאת, בנסיבות החייב, הורתה כב' הרשמת על הקטנת החוב בסך 9,500 ₪ מהריביות שנצברו.

נקבע צו תשלומים ע"ס 1,000 ₪ לחודש החל מחודש 11/2026, עיכוב הליכי הגבלות לשישה חודשים, ביטול ועיכוב של עיקולי עו"ש ושכר. ככל שהחייב לא ישלם חודשיים ברציפות, ההליכים יחודשו ללא צורך בהחלטה נוספת.

3. לשכת רמלה – מס' תיק 517878-09-26 (שטרות), 18/10/26

הזוכה פתחה נגד אותו חייב שלושה תיקים נפרדים בגין אותה מסכת עובדתית, בשלוש לשכות: רמלה, תל אביב (537878-08-26) ונתניה (517870-09-26). משכך עתר החייב לאחד את התיקים ולהעבירם לנתניה, לעכב הליכים ולחייב את הזוכה בהוצאות בטענה לפיצול מלאכותי בחוסר תום לב, המכביד עליו, מפצל את משאביו ופוגע ביכולתו להתגונן.

הזוכה לא התנגדה לאיחוד, בתנאי שהבקשות יוגשו בתיקים הרלוונטיים באופן מסודר. הזוכה הסבירה את הפיצול בקשיים טכניים או בדחיפות, והתנגדה לעיכוב ולהוצאות בטענה שלא נגרם לחייב נזק מעצם פתיחת התיקים בלשכות השונות.

החייב השיב כי הסכמת הזוכה לאיחוד תיקים מהווה הודאה בכך שפיצול התיקים מלכתחילה היה פסול, וכן עמד על בקשתו להעברת הדיון ללשכת נתניה וחיוב הזוכה בהוצאות.

כב' הרשמת כלנית שפירא בגרמן הורתה על העברת התיקים ללשכת נתניה, מאחר שהזוכה לא התנגדה ובשים לב לטענות החייב.

כב' הרשמת הורתה כי שכר הטרחה של ב"כ הזוכה יעודכן לפי תקנה 28א לתקנות ההוצאה לפועל, כך שסך שכר הטרחה בכל התיקים לא יעלה על מה שהיה מגיע לו אילו הגיש את כל השטרות בתיק אחד. לפי התקנה האמורה, זוכה צריך, ככל הניתן, להגיש שטרות נגד חייב אחד בבקשת ביצוע אחת, ולרשם יש סמכות להגביל את שכר הטרחה.

לא נפסקו הוצאות, משום ששכר הטרחה כבר עודכן ונקבע שאם ישולם צו החיוב החודשי, תורה כב' הרשמת על ביטול או עיכוב של חלק מההליכים.

4. לשכת טבריה – מס' תיק 802035-10-25 (חדל"פ), 19/10/26

הנאמן ביקש לבטל את הליך חדלות הפירעון.

לטענת הנאמן, היחידה לא התייצבה לבירור ביום 03/08/26, לא שילמה את התשלומים החודשיים שנקבעו בצו לפתיחת הליכים, אי אפשר ליצור עמה קשר והיא אינה משתפת פעולה ויש ספק בכשירותה המשפטית אך לא עודכן בתיק מינוי אפוטרופוס לדין.

היחידה טענה כי עברה ניתוח מוח מורכב ביום 19/01/26 ואושפזה במחלקת שיקום עד ליום 06/08/26. היחידה סובלת ממגבלות פיזיות וקוגניטיביות קשות ומוכרת כנכה בשיעור 100%. עוד נטען, כי בתיאום עם הנאמן נקבע מועד בירור חדש בהיוועדות חזותית ליום 28/10/26 והיא התחייבה לשתף פעולה באופן מלא.

כב' הרשם שאדי ג'ובראן דחה את הבקשה בשלב זה. נקבע כי הנאמן יקיים את הבירור בהיוועדות חזותית. בעלה של היחידה יוכל לסייע לה ככל שיתעורר צורך וככל שהדבר לא יפגע בחקירה או באמינותה.

בכפוף לבירור, ולאחר שיתרשם מהיחידה ומיכולתה, בסיוע בעלה ובא כוחה, למלא את התחייבויות ההליך, יוכל הנאמן לחדש את הדיון בבקשה.

על הנאמן לנהוג ברגישות המתחייבת ולעשות כל שבאפשרותו, לאור מצבה הרפואי של היחידה, להמשך ניהול ההליך כאשר מצופה מהיחידה, מבעלה ומבא כוחה שיתוף פעולה באופן מלא.

5. לשכת חדרה – מס' תיק 529020-12-25 (תביעה על סכום קצוב), 20/10/26

הזוכה ביקשה לזמן לחקירה נציגים של הרשות המקומית.

סיכום פסיקה ארצי מס' 252–

העורך: הרשם נתנאל נאמן, מחוז מרכז

התיק נפתח כתובענה נגד מוסד חינוך רשמי, שלטענת הזוכה נושא סמל מוסד. הזוכה עצמה ציינה בבקשתה מיום 08/06/26 שהמוסד אינו אישיות משפטית, ולפיכך אינו כשיר לתבוע ולהיתבע.

לפי סעיף 1 לחוק לימוד חובה, מוסד חינוך רשמי הוא מוסד שמוחזק בידי המדינה או רשות חינוך מקומית, והשר הכריז עליו ככזה. לפי סעיף 1א רק רשות חינוך מקומית שאינה רשות מקומית היא תאגיד. בית ספר אינו תאגיד ואינו כשיר לתבוע ולהיתבע.

כשהמחוקק רצה להעניק כשירות כזו, הדבר נעשה במפורש כגון בסעיף 14 לחוק המועצה להשכלה גבוהה. לפי נוהלי רשות האכיפה והגבייה לא ניתן לפתוח תיק נגד ישות לא משפטית ויש ספק אם ניתן לרשום ייפוי כוח שנתן גוף בלי אישיות משפטית.

לא הוכח כראוי מי הגוף המפעיל שעומד מאחורי המוסד ואם אפשר לפתוח נגדו תיק. זאת, בשים לב לכך שמדובר בתובענה על סכום קצוב לביצוע התחייבות עפ"י מסמך שלכאורה אינו חתום על ידי גוף הכשיר להיתבע, ובשים לב למגבלות הנוגעות לפתיחת תיקי הוצאה לפועל נגד גופים ממשלתיים.

כב' הרשמת פזית גלעדי אליהו הורתה לזוכה לנמק בתוך 14 ימים מדוע לא ייסגר התיק לפי סעיף 3א(ב) לחוק ההוצאה לפועל ותקנה 126א לתקנות ההוצאה לפועל, תוך השבת האגרה. הבקשה לזמן לחקירה את נציגי הרשות המקומית לא נענתה, לפחות בשלב זה, וניתן עיכוב הליכים וכספים בתיק.

6. לשכת באר שבע – תיק 14-03534-01-3 (פסק דין כספי), 20/10/26

חייב 2 בתיק ביקש לסגור את התיק מחמת חוסר מעש לפי תקנה 126(ד) לתקנות ההוצאה לפועל, בטענה שהזוכה לא נקטה בשום פעולה לקידום הגבייה למעלה מ-8 שנים, גילה אדישות מוחלטת והפקיר את התיק (כלשונו).

הזוכה התנגד. לטענתו, החייב לא שילם דבר במשך 25 שנה, הבקשה לסגירת התיק לא הועברה לתגובתו בטרם מתן ההחלטה, נעשה ניסיון לאתר את החייב ולפעול לגביית

החוב, אך החייב "נעלם" או עבר עיר, ולא נמצאו נכסים לעיקול. הזוכה ביקש לבטל את ההחלטה, ולחילופין לבטל את תוספת הריביות לתקופה שבה לא ננקטו הליכים.

התיק נפתח ביום 13/03/01, כאשר קרן החוב בפתיחה הייתה 2,812 ₪ והיתרה כיום עומדת על סך 35,433 ₪. לא שולם דבר ע"ח החוב.

האזהרה הומצאה לחייב 2 ביום 28/03/01. ההליך אחרון שננקט בתיק הוא מחודש פברואר 2018.

כב' הרשמת ענת אסידו-תורג'מן קבעה כי עיקרון תום הלב חולש גם על ניהול הליכי הוצאה לפועל. זוכה אינו יכול "לישון על זכותו" ולהפוך את התיק ל"תוכנית חסכון" שצוברת הפרשי הצמדה וריבית. עם זאת, חובת תום הלב חלה גם על החייב, שצריך לפעול לסילוק החוב מרגע שנודע לו עליו.

החייב לא פעל להסדרת החוב במשך 25 שנה, ובבקשה עצמה אין כל הצעה לתשלום החוב ויש בה כדי להוות הפרה של חובת תום הלב שחלה כאמור אף על החייב.

הובהר כי גם אם התיק ייסגר, הזוכה רשאי לבקש לפתוח אותו מחדש לפי תקנה 126(ד)(3) לתקנות, ולכן על החייב להסדיר את החוב.

כב' הרשמת דחתה את בקשת החייב לסגירת התיק מחוסר מעש.

ניתנה לזוכה זכות טיעון בתוך 14 ימים בשאלת הפחתת ריבית הפיגורים והריבית ההסכמית לתקופות שבהן התיק היה בחוסר מעש.

7. לשכת תל אביב – תיק 01-98380-00-9 (תיק איחוד), 21/10/26

החייב, בן 82, מוכר כנכה בשיעור 66% לצמיתות, ביקש להפחית את הריביות בתיק האיחוד שלו לפי סעיף 4א81 לחוק ההוצאה לפועל, ולסגור תיקים פרטניים. תיק האיחוד פתוח משנת 2000 וכולל שלושה תיקים ישנים, והחייב משלם בו צו תשלומים מזה שנים. שני התיקים הגדולים נפתחו בגין ערבויות שנתן החייב בסך כמה מאות אלפי ₪, והחוב בהם הגיע ליותר מ-6 מיליון ₪. הבקשה הוגשה לאחר שהזוכות ביקשו למנות כונס נכסים

סיכום פסיקה ארצי מס' 252–

העורך: הרשם נתנאל נאמן, מחוז מרכז

על זכויות בר הרשות של החייב במחצית ממשק חקלאי. זה בית מגוריו ומגורי אשתו מזה כ-50 שנה, ולצורך בירור הבקשה עוכבו הליכי הכינוס.

אחת הזוכות היא חברה בפירוק. זוכה אחרת המחתה את זכותה לאחר שכבר החל הבירור בבקשה. הנמחה רכש חוב של כ-1.6 מיליון ₪ תמורת 120,000 ₪, ולא התייצב לדיון, אף שנקבע במפורש שעליו להתייצב.

החייב טען כי הוא ואשתו מבוגרים וחולים ומתקיימים מקצבאות. לדבריו הוא עובד כמה שעות ביום בשתי עבודות כדי להתקיים, עמד בצו התשלומים לאורך השנים, ואילו הזוכות לא פעלו בתיקים 25 שנה, ועיקול על הנכס נרשם רק בשנת 2023.

הזוכות טענו כי החייב מסתיר יכולות כלכליות. לטענתן יש לו זכויות בנדל"ן ברות מימוש, והכנסת התא המשפחתי עומדת על כ-17,000 ₪. עוד טענו כי הפחתת ריביות בתיק של חברה בפירוק טעונה אישור של בית המשפט של הפירוק. כן טענו כי לרשם הוצאה לפועל אין סמכות להפחית ריבית שנצברה לפני תיקון 75 לחוק, וכי לגבי ריבית שנקבעה בפסק דין הוא מוסמך להפחית רק את ריבית הפיגורים.

כב' הרשמת חן לוי קבעה כי לאחר תיקון 75 לחוק, הפחתת רכיב הפיגורים אינה מחייבת טעמים מיוחדים, וטעמים מיוחדים נדרשים רק להפחתת ריבית הבסיס. עוד קבעה כי הסמכות אינה מוגבלת לסוג מסוים של תיקים או של ריבית, גם לא לגבי התקופה שלפני התיקון, וכי המועד הקובע הוא מועד פתיחת התיק.

כב' הרשמת מצאה טעמים מיוחדים להפחתה:

- החייב משלם ומשתף פעולה מזה שנים רבות;
- החייב ואשתו מבוגרים ונתמכים בקצבאות, והחייב לא הסתיר את מצבו הכלכלי ולא הטעה לגביו;
- הזוכות לא פעלו במשך שנים, אף שזכויות החייב בנכס ידועות מזה כ-50 שנה;
- זהות הצדדים. מצד אחד חייב ואשתו מבוגרים, ומצד שני זוכה בפירוק, זוכה שהמחתה את זכותה וזוכה פרטית שלא הגיבה ולא התייצבה.

סיכום פסיקה ארצי מס' 252–

העורך: הרשם נתנאל נאמן, מחוז מרכז

עוד נקבע כי קיומו של נכס שהוא בית המגורים של החייב ואשתו אינו שולל הפחתת ריביות. כאשר ניתן באמצעות הפחתה לייתר כינוס של בית מגורים, שהוא ההליך הפוגעני ביותר, יש לעשות בה שימוש ולאפשר גבייה מידתית. לגבי הנמחה נקבע כי רכש את החוב לאחר שהחל הבירור, ובכך נטל על עצמו את הסיכון שהריביות יופחתו. הטענה בדבר הצורך באישור בית המשפט של הפירוק נדחתה, משום שהסמכות נתונה לרשם מכוח חוק ההוצאה לפועל.

בנסיבות העניין הורתה כב' הרשמת להפחית בתיק הנמחה את כלל הריביות, הן רכיב הפיגורים והן ריבית הבסיס. בתיק זוכה נוסף, שבו החוב קטן יחסית והזוכה קיבלה לאורך השנים סכום מינורי ולא הגיבה ולא התייצבה, הורתה להפחית את רכיב הפיגורים בלבד. לגבי התיק של החברה בפירוק, שהוא התיק הגדול ביותר, קבעה כב' הרשמת כי קיימים טעמים מיוחדים להפחתה גם בו. עם זאת, יש לברר תחילה את טענת ה"פרעתי" שהועלתה בתיק. אם הטענה לא תתקבל, יגיש החייב בקשה וההחלטה תושלם. בשל אי-התייצבות הנמחה לדיון, למרות החלטה מפורשת, חויב הזוכה הנמחה בהוצאות לאוצר המדינה בסך 5,000 ₪.

סוף הסיכום ...